Lietas Nr. C28351014
Lietas arhīva Nr. C-1224-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 5.oktobrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese I.Ramane
ar tiesas sēdes sekretāri E.Knospiņu
piedaloties prasītāja pārstāvei /pers.Z/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. B/ par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu maksājuma parāda un līgumsoda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 20.augustā SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 8. un 10.pantu, likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.pantu, Civillikuma 876., 1587., 1720.pantu, cēla tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu maksājuma parāda un līgumsoda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra valsts notāres R.Ritenbergas-Balodes 2010.gada 29.decembra lēmumu reģistrēta Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" reorganizācija, nosakot, ka Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" saistību un tiesību pārņēmēja ir SIA „Rīgas namu pārvaldnieks".

SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" kā Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" saistību un tiesību pārņēmēja, saskaņā ar 2003.gada 29.decembra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr.DI-03-688-lī, kā arī 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/.

Pamatojoties uz ierakstiem zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr.numurs/ atbildētājai kopš 2007.gada 22.janvāra reģistrētas īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu (kadastra Nr./numurs/) /adrese/.

Dzīvojamas mājas /adrese/ (turpmāk – Māja) dzīvokļu īpašnieki nav pārņēmuši pārvaldīšanas tiesības, kā arī nav pilnvarojuši citu personu pārvaldīt un apsaimniekot Māju, līdz ar to Rīgas pilsētas pašvaldības pienākums ir apsaimniekot un uzturēt Māju.

2006.gada 31.jūlijā prasītājs un atbildētāja noslēdza dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.0012726.

Saskaņā ar līguma 3.3.punktu, atbildētājai jāveic maksājumus atbilstoši prasītāja izrakstītājiem rēķiniem pilnā apmērā par katru kārtējo mēnesi līdz mēneša 30 datumam, bet prasītājam saskaņā ar līguma 3.7.punktu maksājumu kavējuma gadījumā ir tiesības aprēķināt un saņemt no atbildētāja līgumsodu 0,2% apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu.

Prasītājs ir izpildījis savas no līguma izrietošās saistības, tas ir, sniedzis dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas pakalpojumus, taču atbildētāja savus pienākumus saskaņā ar noslēgto līgumu nav izpildījusi. Atbildētāja nav sniedzusi nekādus konkrētus mutiskus vai rakstveida iebildumus par saņemtajiem pakalpojumiem vai izrakstītajiem rēķiniem.

Tā kā prasītājs nav saņēmis savlaicīgu rēķinu apmaksu par sniegtajiem pakalpojumiem, tad atbildētājai izveidojies parāds par laiku no 2009.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 1.augustam par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, uzturēšanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem 8350,94 *eur*o apmērā un līgumsods par laiku no 2010.gada 3.marta līdz 2014.gada 1.jūlijam 7032,62 *euro*, kopā 15383,56 *euro*.

Atbildētāja 2013.gada 21.oktobrī ir brīdināta par parāda esamību, taču parādu nav samaksājusi.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētājas parādu par dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumiem, un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem par laiku no 2009.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 1.augustam 8350,94 *euro* un līgumsodu par laiku no 2010.gada 3.marta līdz 2014.gada 1.jūlijam 7032,62 *euro* un tiesāšanas izdevums, kā arī atzīt prasītāja tiesības saņemt 6% par laiku līdz sprieduma izpildei.

2015.gada 18.augustā tiesā saņemti prasības pieteikuma precizējumi. Norādīts, ka laikā pēc prasības iesniegšanas ir palielinājies parāds par dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksu un sniegtajiem pakalpojumiem. Pamatparāds uz 2015.gada 1.augustu ir 8502,27 *euro*.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par prasību tiesā nav iesniegusi.

Prasītāja pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā un precizējumos norādītajiem apstākļiem un pamatiem. Papildus paskaidroja, ka lūdz piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanas izdevumus.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. Tiesas sēdes laiks un vieta atbildētājai paziņots likumā noteiktā kārtībā 2015.gada 24.augustā nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adresi, kas konstatēta 2015.gada 21.augustā. Papildus, tā kā pēc prasības celšanas 2015.gada 20.aprīlī bija konstatēts, ka atbildētājai nav deklarētās dzīvesvietas adreses, atbildētāja uz tiesas sēdi aicināta ar publikāciju laikraksta „Latvijas Vēstnesis" 2015.gada 27.maija laidienā Nr.102.

Tādējādi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 3.punktu un otro daļu, ir pamats uzskatīt, ka atbildētājai tiesas sēdes vieta un laiks paziņots savlaicīgi, likumā noteiktā kārtībā. Atbildētāja neierašanās iemeslus tiesai nav paziņojusi, atlikt lietas izskatīšanu nav lūgusi.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu un 59.panta ceturto daļu, uzskata par iespējamu skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītāja pilnvarotās pārstāves paskaidrojumu, pārbaudot un novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74.pantā paredzētās tiesības – nav ieradusies uz tiesas sēdi, nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka viņai nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta septītajā daļā noteikts, ka pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai.

Prasības pieteikumam pievienotais 2003.gada 29.decembra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgums Nr.DI-03-688-lī un 2011.gada 5.jūlija dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumu Nr.RD-11-910-lī apstiprina, ka SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" uz līguma pamata apņēmies apsaimniekot Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā, valdījumā vai pārvaldīšanā esošos nekustamos īpašumus, kas minēti līguma pielikumā Nr.1.

2012.gada 25.janvāra Uzņēmumu reģistra izziņa Nr.7-3-11990 apstiprina, ka 2010.gada 29.decembrī notikusi reorganizācija, apvienojot komercsabiedrības, tajā skaitā Rīgas pašvaldības SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs", un izveidojot SIA „Rīgas namu pārvaldnieks". Atbilstoši Komerclikuma 335.panta piektajā daļas noteikumiem, apvienošanas gadījumā pievienojamās sabiedrības tiesības un saistības pāriet iegūstošajai sabiedrībai. Tādējādi prasītājam prasījuma tiesības radušās uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" un Dzīvokļa īpašuma likuma pamata. Turklāt prasītāja tiesības prasīt no atbildētājas saistību izpildi izriet arī no lietas materiāliem pievienotā 2011.gada 5.jūlija Dzīvojamo māju pārvaldīšanas līguma Nr.RD-11-910-lī.

Atbilstoši Civillikuma 1402.panta noteikumiem, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietas materiāliem pievienotā zemesgrāmatas izdruka apstiprina, ka atbildētājai dzīvokļa īpašuma /adrese/, īpašuma tiesības nostiprinātas 2007.gada 22.janvārī Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs/, kadastra numurs /numurs /, pamatojoties uz 2006.gada 28.jūlija pirkuma līgumu. Atbildētāja īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu /adrese /, izbeigtas pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas 2014.gada 16.jūlija lēmumu lietā Nr.C04219714, kas stājies likumīgā spēkā 2014.gada 29.jūlijā.

Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim) 8.pants nosaka, ka visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā. Savukārt, saskaņā ar norādītā likuma 12.pantu dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas apsaimniekošanai izveidotās sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.panta noteikumiem dzīvokļa īpašnieka pienākums ir piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana). Savukārt, šī likuma 13.panta pirmā daļa nosaka, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Prasības pieteikumam pievienotais 2006.gada 31.jūlija dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums Nr.0012726 apstiprina, ka SIA „Kurzemes namu apsaimniekotājs" un atbildētājs nodibinājuši tiesiskās attiecības, uz kuru pamata īpašniekam radies pienākums maksāt par mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī saņemtajiem pakalpojumiem.

Kārtību, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu nosaka Ministru kabineta 2005.gada 22.februāra noteikumi Nr.135 un 2008.gada 9.decembra noteikumi Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu". Savukārt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa tiek noteikta pamatojoties uz Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu".

Tādējādi atbildētājai kā dzīvokļa /adrese /, īpašniecei uz likuma un līguma pamata ir pienākums norēķināties par saņemtajiem ar dzīvokļa lietošanu saistītajiem pakalpojumiem (komunālajiem) pakalpojumiem un mājas apsaimniekošanas izdevumiem par laiku kamēr dzīvokļa īpašuma tiesības bija nostiprinātas uz atbildētājas vārda.. Tiesai nav iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt prasītāja apgalvojumu, ka atbildētājai šajā laikā bija nodrošināta iespēja saņemt apsaimniekošanas un ar dzīvokļa lietošanu saistītos pakalpojumus.

Prasītājs līdzis piedzīt parādu par laiku līdz 2014.gada 1.septembrim.

No 2006.gada 31.jūlija dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma Nr.0012726 2.punkta izriet, ka puses vienojušās, ka līgums zaudē spēku, ja atbildētāja ar tiesas spriedumu zaudē īpašuma tiesības uz dzīvokli. Savukārt norādītā apsaimniekošanas līguma 4.1.8.puktā noteikts atbildētājas pienākums piecu dienu laikā rakstiski informēt apsaimniekotāju (prasītāju) par dzīvokļa īpašuma atsavināšanu.

Atbildētāja dzīvokļa /adrese /, īpašumtiesības zaudējusi 2014.gada 29.jūlijā, kad stājās spēkā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2014.gada 16.jūlija lēmums lietā Nr.C04219714. Tomēr tiesā nav iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu konstatēt, ka atbildētāja ir izpildījusi apsaimniekošanas līguma 4.1.8.punkta prasības un savlaicīgi informējusi prasītāju par dzīvokļa īpašumtiesību izbeigšanu.

Tādējādi prasītājam, atbilstoši Civillikuma 993., 994.pantā noteiktajam, pastāv tiesisks pamats prasīt dzīvokļa apsaimniekošanas un ar dzīvokļa lietošanu saistīto pakalpojumu maksājumu piedziņu no atbildētājas par laiku līdz 2014.gada 1.septembrim, kad īpašumtiesības izbeigšana reģistrēta zemesgrāmatā.

Tiesā nav iesniegtas ziņas par tādiem faktiem, kas dotu pamatu apšaubīt prasītāja veiktā aprēķina atbilstību faktiski sniegtajiem un saņemtajiem pakalpojumiem. Līdz ar to prasība par saņemto pakalpojumu (komunālo) maksājumu un mājas apsaimniekošanas izdevumu parāda piedziņu par laiku no 2009.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 1.septembrim 8502,27 *euro* ir pamatota un apmierināma.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētājas līgumsodu atbilstoši līguma noteikumiem. Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Civillikuma 1720.pantā noteikts, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildi. Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam, kamēr saistība nav izpildīta.

Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.7.punktā atbildētāja uzņēmusies saistību maksāt līgumsodu par līgumā noteikto maksājumu kavējumu 0,2 % apmērā no kopējās parāda summas par katru kavēto dienu. Tādējādi prasība par līgumsoda piedziņu ir līgumiski pamatota. Atbildētāja nav apstrīdējusi līgumā pielīgto līgumsodu un prasītāja norādīto līgumsoda apmēru.

Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts nosaka, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad parādnieks palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu.

Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 3.3.punktā noteikts atbildētājas pienākums līdz kārtējā mēneša 30.datumam veikt maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem atbilstoši apsaimniekotāja izrakstītajiem rēķiniem. Atbildētāja nav apstrīdējusi, ka prasītājs, atbilstoši Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma 5.1.3.punktā noteiktajam ir izrakstījis un piesūtījis rēķinus par sniegtajiem pakalpojumiem.

Kā izriet no izdrukas par maksājumiem atbildētāja laikā no 2009.gada aprīļa veikusi maksājumus neregulāri, turklāt nepilnā apmērā. Tādejādi secināms, ka līgumā uzņemtās saistības atbildētāja nav pildījusi pienācīgā kārtā – nav veikusi regulāru saņemto pakalpojumu apmaksu, pieļaujot parādnieka nokavējumu. Pastāvot šādiem apstākļiem prasītajam konstatējams tiesisks pamats līgumsoda aprēķinam un līgumsoda piedziņas prasībai.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu (likuma redakcijā, kas spēkā no 2014.gada 1.janvāra) līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (terminā). Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (terminā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Lai gan Civillikuma normas, kas regulēja līgumsoda institūtu saistības nodibināšanas laikā, līgumsoda pieaugumu neaprobežoja, tomēr likumdevējs Civillikuma 1724.[1] pantā nepārprotami noteicis, ka līgumsoda cietējs var lūgt samazināt pieprasīto līgumsodu līdz saprātīgam apmēram, ja tas ir pārmērīgs, salīdzinot ar neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Savukārt tiesas pienākums ir izvērtēt norādīto saistību un prasījumu tiesisko pamatojumu kontekstā ar samērīguma un taisnīguma principu, ievērojot Civillikuma normu jēgu.

Atbildētāja nav iesniegusi tiesai lūgumu samazināt prasībā norādītā līgumsoda apmēru, tomēr, atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 11.daļai tiesa, izšķirot strīdu, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkts nosaka, ka par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Vērtējot līgumā noteiktā līgumsoda apmēru saistībā ar spēkā esošo normatīvo regulējumu, kā arī ievērojot to, ka prasītājs nav iesniedzis tiesai ziņas par tādiem faktiem, kas norādītu uz prasītāja zaudējumu apmēru, kas saistīti ar atbildētājas pieļauto parāda samaksas nokavējumu, tiesa atzīst to par neatbilstošu Civillikuma 1.pantā noteiktajam labticīguma principam. Turklāt tiesai nav iesniegtas arī ziņas, kas attaisnotu prasītāja kavēšanos ar prasības pieteikuma savlaicīgu iesniegšanu tiesā, nepieļaujot līgumsoda pārmērīgu pieaugumu.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka tiesai nav tiesību un tas arī nebūtu taisnīgi pilnībā atbrīvot atbildētāju no nokavējuma sekām (līgumsoda), tas ir, atbildības par maksājumu termiņu kavējumu gadījumā, kad prasītājs pamatoti pieprasījis saņemto pakalpojumu apmaksu, jo tādā gadījumā atbildētāja netiktu motivēta nokārtot savas līgumsaistības atbilstoši noslēgtā līguma noteikumiem, netiktu ievērotas prasītāja tiesības saņemt naudas summu par kavējuma laiku, kā arī tiktu pārkāpts pušu līdztiesības princips par labu atbildētājam.

Līgumā paredzēta līgumsoda aprēķins pats par sevi nav atzīstams par netaisnīgu līguma noteikumu piemērošanu, tomēr tā pieaugums, kas nav ierobežots apmērā, tiesas ieskatā, aprobežojams ar 10 % no parāda apmēra. Šādu līgumsoda apmēru tiesa uzskata par samērīgu un taisnīgu, ievērojot to, ka atbildētāja ir pieļāvusi ilgstošu saistību neizpildi – no 2011.gada janvāra līdz 2014.gada septembrim pilnībā neveicot nevienu maksājumu. Savukārt no 2009.gada aprīļa līdz 2010.gada decembrim veicot maksājumus nepilnā apmērā. Tādējādi šajā laikā ne tikai liedzot prasītājam iespēja saņemt samaksu par viņa sniegtajiem pakalpojumiem, bet arī radot papildus izmaksas, kas saistītas ar norēķiniem ar trešajām personām par atbildētājam piegādātajiem pakalpojumiem, lai gan atbildētāja samaksu par tiem nebija veikusi.

Turklāt atbildētāja nav izrādījusi vēlmi pildīt saistības labā ticībā, jo pēc brīdinājuma un prasības celšanas tiesā nav vienojies ar prasītāju par parāda samaksas kārtību (izlīgumu), lai gan šādā iespēja atbildētājai nav bijusi liegta. No lietas materiāliem pievienotā 2013.gada 21.oktobra brīdinājuma Nr.LEX-2501/2013 izriet, ka prasītājs piedāvājis noslēgt izlīgumu par parāda segšanu.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka atbildētāja nav iesniegusi tiesai ziņas par faktiem, kas ļautu konstatēt kādu no Civillikuma 1656. vai 1657.pantā norādītajiem gadījumiem, kad tiesa var atsvabināt parādnieku no tam neizdevīgām nokavējuma sekām.

Tādējādi secināms, ka atbildētājas ilgstošais nokavējums un par to paredzētās līgumiskās sekas, kas izpaužas līgumsoda aprēķinā, ir radušās atbildētājas rīcības rezultātā un kā tādas ir pamatotas tomēr nesamērīgas, tāpēc tiesa uzskata, ka aprēķinātā līgumsoda apmērs ir samazināms līdz 10% apmēram no prasītāja norādītā pamatparāda un piedzenams 850,23 *euro* apmērā.

Civillikuma 1838.pants nosaka – tas, ka samaksa ir izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai paskaidrojumus par prasību un pierādījumus, kas liktu apšaubīt prasītāja norādītos apstākļus un veiktos aprēķinus, vai kas apstiprinātu, ka saņemto pakalpojumu maksājumu un apsaimniekošanas izdevumu samaksa veikta noteiktajā laikā un apmērā. Tāpat tiesai nav pamata apšaubīt, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā un līdz lietas izskatīšanas dienai parāds nav samaksāts. Tādejādi tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma piedzenot no atbildētājas prasītāja labā parādu par saņemtajiem pakalpojumiem par laiku no 2009.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 1.septembrim 8502,27 *euro* un līgumsodu par laiku no 2010.gada 3.marta līdz 2014.gada 1.jūlijam 850,23 *euro*, kopā 9352,50 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, ja prasība apmierināta daļēji tiesas izdevumi piedzenami proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram. Ievērojot to, ka prasība apmierināta daļēji 9352,50 *euro* apmērā, no atbildētājas prasītāja labā piedzenama ceļot prasību samaksātās valsts nodevas daļa, atbilstoši 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunkta noteikumiem – 590,93 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, ko prasītājs samaksājis ceļot prasību tiesā, kā arī ar publikācijas ievietošanu laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" saistītie izdevumi 15,65 *euro*, ko apstiprina Latvijas Vēstneša 2015.gada 19.maija rēķins Nr.15052220 un 2015.gada 21.maija maksājuma uzdevums Nr.86, kopā 611,28 *euro*.

Turklāt ievērojot to, ka lietas iztiesāšanas gaitā radušos tiesas izdevumu faktiskais apmērs ir 11,76 *euro*, atbilstoši Civilprocesa likuma 39., 42. pantam, no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,06 *euro* (11,76-4,70=7,06).

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta noteikumiem likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā un procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 8502,27 *euro*.

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 41., 42., 190., 195. un 204.[1] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, labā pamatparādu 8502,27 *euro* par laiku no 2009.gada 1.aprīļa līdz 2014.gada 1.septembrim, līgumsodu 850,23 *euro* par laiku no 2010.gada 3.marta līdz 2014.gada 1.jūlijam un tiesas izdevumus 611,28 *euro*, kopā 9963,78 (deviņi tūkstoši deviņi simti sešdesmit trīs *euro* 78 centi).

Samaksa izdarāma vienā no prasītāja kontiem kredītiestādēs:

AS Swedbank, LV98 HABA 0551 0307 3483 7;

AS Citadele banka, LV83 PARX 0013 0443 8001 9;

AS SEB banka, LV65UNLA 0050 0171 8682 0;

AS DnB banka, LV63 RIKO 0002 0131 9759 6;

AS Nordea Bank Finland Plc Latvijas Fil., LV57 NDEA 0000 0830 6955 0.

Noraidīt prasību daļā par līgumsoda 6182,39 *euro* apmērā piedziņu.

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ likumiskos procentus – 6% gadā, no nesamaksātās pamatparāda summas 8502,27 *euro*.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,06 *euro* (septiņi *euro* 06 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā: Saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELL22, maksājuma mērķis ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā C28351014.

Noteikt /pers.B/ sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izskaidrot /pers.B/, ka pēc sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa notecējuma valsts labā piedzīto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apstiprinošs dokuments nekavējoties jāiesniedz tiesas kancelejā, pretējā gadījumā spriedums šajā daļā tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2015.gada 5.oktobris.

Tiesnese I.Ramane